

[Elisabeth Bruun Olesen]

et område, som allerede ved lokale aftaler har løst disse problemer.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg kan tilsi­kre arbejdsministeren mit partis tilslutning til lovforslaget om ændring af lov om arbejdsmiljø. Mit parti er enig i betydningen af et godt arbejdsmiljø, men inden for skoleområdet – lejrskoleophold f.eks. – inden for sygehusområdet og inden for døgninstitutionso­mrådet har der manglet en vis fleksibilitet. Det vil være vigtigt at få etableret denne nødvendige fleksibilitet. Derfor vil mit parti gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil da også gerne starte med at sige, at naturligvis skal vi have et godt arbejdsmiljø, ingen tvivl om det. Men det er også vigtigt, som det fremgår af lovforslaget, og som også flere af ordførerne har været inde på, at den bekendtgørelse, som kom i 1980, udbygges. Den er ikke tilstrækkelig fleksibel eller smidig nok til at kunne klare de problemer, som vi har set er opstået.

En række af ordførerne – bl.a. hr. Houe, fru Hanne Severinsen og fru Lone Dybkjær – har været inde på en række konkrete eksempler inden for døgninstitutionso­mrådet, sygehussektoren og skolesektoren, hvor der har været problemer, og hvor man klart har kunnet se, at tingene faktisk ikke kører godt nok. Her er det så, man kan sige: ja men hvad er så et godt arbejdsmiljø? Ja, det er selvfølgelig væsentligt for den, der er ansat et sted, at vedkommende har et godt arbejdsmiljø, og at vedkommende har hviletidsbestemmelser. Men det væsentlige, når man ser på de problemer, der er opstået her, er jo, at i og med at man har fået en oppustning, kan jeg kalde det, på en lang række områder inden for den offentlige sektor, har man fået mere og mere personale, det er blevet dyrere og dyrere, men man har ikke fået en tilsvarende forbedring af serviceniveauet. Faktisk kan man sige, at serviceniveauet er gået ned.

Det, man altså oplever i dag, er, at patienter, der bliver indlagt på hospitaler, simpelt hen næsten ikke kan finde ud af, hvad det er for en læge de har, for de ser en ny person hele tiden.

Vi ser eksempler på fra døgninstitutioner­ne, bl.a. med psykotiske børn, som har behov for en eller anden tryghed, at ét menneske putter dem i seng om aftenen, og et andet menneske tager dem op om morgenen. Det vil sige, at det, vi faktisk er nået frem til, er noget, der er dyrere, samtidig med at det er dårligere. Det går ud over klienter og børn, eller det går ud over patienter. Der har været nævnt eksempler med skolenævn og lejrskoler osv., hvor det for både børnene og forældrene og sikkert også for mange af lærerne virker meget usmidigt og meget uforståeligt, at det skal være sådan.

Det, jeg vil med dette lovforslag, er at give mulighed for at få en større smidighed og en større fleksibilitet. Det er ikke tanken, at man skal afskaffe hviletidsbestemmelser. Selvfølgelig skal vi have hviletidsbestemmelser. Vi skal bare have nogle hviletidsbestemmelser, der har et sådant indhold, at man på den ene side forhindrer det, vi kalder for løftestangeffekten – at man bruger arbejdsmiljølovens hviletidsbestemmelser til at få noget ud af det økonomisk eller personale­mæssigt i nogle overenskomster – og på den anden side sikrer, at de ansatte har en fornuftig hviletid, samtidig med at de også sikrer, at hvad enten det drejer sig om klienter, patienter eller børn, har disse nogle ordentlige og nogle fornuftige vilkår at fungere under.

Jeg har meget svært ved at forstå de betragtninger, som hr. Tommy Dinesen og fru Elisabeth Bruun Olesen kom med om sammenhængen med ledigheden. Det drejer sig om arbejdsmiljø, det drejer sig ikke om at bekæmpe arbejdsløsheden. Man fremførte en række eksempler på, at i virkeligheden burde man ansætte langt flere inden for den offentlige sektor, for jo flere pædagoger eller læger, eller hvad det nu var, der blev, jo mindre blev ledigheden, og så ville det altså også blive endnu bedre for børnene. I virkeligheden ville de blive endnu mere forvirrede, hvis de skulle møde 3, 4, 5 pædagoger i løbet af en dag, fordi de alle sammen skal være ansat dér. Børnene skal have noget ro omkring sig.

Fru Lone Dybkjær sagde, at hun havde svært ved at forstå, hvad der var arbejdsmiljølovens virkninger, og hvad der var aftalestof. Det tror jeg egentlig er et meget relevant spørgsmål, for det tror jeg faktisk der er